

SAMLAREN

TIDSKRIFT
FÖR
SVENSK LITTERATURHISTORISK
FORSKNING

NY FÖLJD. ÅRGÅNG 12

1931

UPPSALA 1932

SVENSKA LITTERATURSÄLLSKAPET

UPPSALA 1932
ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.

MISCELLANEA.

Kring "Namnlösa sällskapet".

(Ett par brev, meddelade av HJ. LUNDGREN.)

Härnedan meddelas tvenne brev, ett från Carl Snoilsky och ett från C. D. af Wirsén, båda ställda till samma adressat, kammarherren frih. August Stiernstedt. Denne Samuel Fredrik August Stiernstedt (f. 1844 d. 1924) hörde ju till »Namnlösa sällskapets» krets och vittra intressen förenade honom med Snoilsky och Wirsén. Som kammarherre och godsägare ägnade han sig som bekant åt vittra tidsfördriv, översatta Taine's »Konstens filosofi», »Om konsten i Italien» och »Om idealet i konsten». Han lämnade bidrag både på vers och prosa till tidskrifterna »Nu», »Förr och nu», »Ny svensk tidskrift», »Dagny» m. fl. I »Läsning för folket» har han skrivit uppsatser om Z. Topelius, F. M. Franzén, J. O. Wallin. Han har även författat artiklar i »Nordisk Familjebok». 1920 utkom »Odysseus' irrfärder. Öfversättningar ur Homeros' Odysse.» Af A. Stiernstedt.

År 1862, då det Snoilskyska brevet är daterat, var Snoilsky en ung man på 21 år. Han kvarhölls i Uppsala av sina studier på kansliexamen, som han avlade 1864. Brevet är tydligen tillkommet i en stund av ledsnad och övergivenhet. Den Feilitzen, för vars porträtt han tackar, är väl Urban von Feilitzen (f. 1834 d. 1913) den under signaturen Robinson bekante skriftställaren, men kan ju möjligen åsyfta någon annan medlem av släkten F. Pehr Wilh. Svedbom (f. 1843 d. 1904) blev liksom Snoilsky student 1861 och invaldes som bekant även i »Namnlösa sällskapet».

Brevet från Wirsén är daterat Göteborg 14 Nov. 1878. W. som blev student 1860, året före Snoilsky, blev 1866 fil. doktor och docent i litteraturhistoria, samt lektor i svenska och latin vid Uppsala högre allm. läroverk 1870. Han tog som bekant avsked från lektoratet 1875 och blev år 1876 föreläsare i Göteborg samt vårdare av dess musei bibliotek och konstsamlingar. 1880 flyttade han till Stockholm som medarbetare i »Post- och Inrikes Tidningar». Brevet härrör alltså från hans Göteborgstid och är ju karakteristiskt för hans politiska och journalistiska synpunkter. Någon vidare kommentar synes ej behövas.

Båda breven äro mig godhetsfullt meddelade av en av Aug. Stiernstedts söner, kammarherren frih. Johan S.

»Upsala i April 1862

Hedersvän!

Mycken tack för ditt bref — både för prosan och poesien! Det kom som ett angenämt afbrott i min Upsaliensiska enformighet! Ack,

annat var det i Stockholm vid champagnekorkarnas knall, vid det silfverklingande skrattet från sirenernas rosenläppar! But, it is gone! —

Tack också för Fejlitzens porträtt! Det var hemskt likt! Hvad roar du dig sjelf med i Stockholm, avundsvärde? Ser du på Drottninggatans skönheter med kännareblick, eller utgör ännu Castellholmens bräckliga isar samlingsplatsen för allt, hvad staden äger intagande? Eja, vore vi där! Det är min önskan tusen gånger om dagen i denna helvetiska håla, där hvarenda kjortelmenniska har air av en Alecto. Hu, jag ryser vid tanken på det menagerie av gul hy, maskstungna tänder och skrumpna kindben, som hvarje Gillebal förskräcker åskådaren! Jag har länge undrat på hvad sätt Upsala folkstock ökas, ty att de äkta männen kunna hafva mage till att dela säng och säte med dylika vidunder håller jag för alldeles otroligt. Efter en sex veckors vistande i Upsala stad blir man kyskare än en kyrkofader — en grundlig kur för alla syndiga tankar, isynnerhet att rekommendera för alla unga män, som drömma om fruntimmer. Hvad gör Pehr Wilh. Svedbom? jag har ej hört af honom på en månad — han svarar aldrig på bref, som du kanske vet. I påsk (troligen Skärtorsdagen) kommer jag upp [sic] till Stockholm, då vi naturligtvis råkas. Det är ej långt dit, men min otålighet är så stor att jag räknar timmarna! Hvad man skall smörja kråset i den goda staden! det vattnas i munnen vid tanken derpå — sill och potatis eller föga bättre är här ens lott, aldrig en droppe vin, utan bara svagdricka och — punsch! Det enda man har att trösta sig med är préférence, men på den varan är Gudilof! öfverflöd. Skall Du med på Studentmötet? eller kommer du hit under Majdagarna? Det vore ganska lämpligt ty då presenterar sig Upsala från den fördelaktigaste sidan.

I förbidan på vårt snara återseende, tecknar jag mig

Din tillgifne

C. Snoilsky.»

»Göteborg d. 14 Nov. 1878

Undertecknads bröllopsdag

Ädle, sjuke svan!

Härmed återsändes tacksاملigen korrekturet. Qvitto medföljer. Det gör mig ondt, att höra Dig fortfarande klen samt veta att jag kanske vållat Dig besvär. Jag hoppas hjertligen, att Du snart måtte vara på bättringsvägen; sjelf håller jag mig så pass uppe, att jag kan skratta åt Hedlunds pecoralier i landtmannapartiets hufvudepôt för politisk guano, annars kallad Göteborgs Handel- och Sjöfartstidning, af hvars dofter lilla Walls tidning lefver

Gud vare hos Dig!

Din

C. D. af Wirsén.»